

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci **žalobce: Tomáš Pecina**, bytem Praha 2, Slezská 56, zast. Mgr. Petrem Kočím, advokátem se sídlem Praha 6, Na Štáhlavce 1105/16, proti **žalovanému: Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 424/16, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14.6.2007, č.j.: 1/07-Rk,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e.**
- II. **Žalobci se vrací soudní poplatek zaplacený z podané žaloby, tj. částka 1.000,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Kočí, Ph.D., advokáta.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 18.520,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Kočí, Ph.D., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 1.8.2007 domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr spravedlnosti zamítl rozklad proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 23.5.2007, č.j.: OSV 44/2007. Uvedeným rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobce o zaslání „seznamu všech soudců působících u obecních soudů v ČR, kteří byli v minulosti členy KSČ“ s tím, že poskytování informací o politické příslušnosti je citlivým údajem podle § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), a ty je vždy možno shromažďovat a poskytovat pouze s výslovným souhlasem subjektu těchto údajů.

Rozsudkem ze dne 27.11.2008, č.j.: 10 Ca 247/2007-49 Městský soud v Praze žalobu zamítl, když dospěl k závěru, že Ministerstvo spravedlnosti nedisponuje žalobcem požadovaným seznamem, neboť zaměstnavatelem soudce je příslušný soud, nikoliv Ministerstvo spravedlnosti. Zpracovatelem a správcem osobních údajů je tak soud, který je povinen chránit údaje, týkající se soukromí soudce a nemůže tak vytvářet či shromažďovat takové osobní údaje. Rozsudek městského soudu byl ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8.7.2009, č.j.: 4 As 2/2009-107. V uvedeném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že řízení před městským soudem bylo zmatečné, neboť ve věci rozhodoval nesprávně obsazený soud.

O žalobě žalobce tak Městský soud v Praze rozhodl opětovně rozsudkem ze dne 8.10.2009, č.j.: 10 A 247/2007-130. Tímto rozsudkem byla žaloba žalobce zamítnuta s tím, že shromažďovat informace tohoto druhu není předmětem činnosti Ministerstva spravedlnosti a proto ve shodě s § 2 odst. 1 a 3 zákona o svobodném přístupu k informacím není ministerstvo

povinně tyto informace vyhledávat ani sdělovat. Současně dospěl městský soud k závěru, že žalobcem vyžadovaná informace, zda subjekt údajů byl členem strany (jakékoliv) je naplněním definice „citlivý údaj“ ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů, jejichž zpracování podléhá režimu § 9 téhož zákona. Uvedený rozsudek Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 26.4.2011, č.j.: 3 As 3/2010-182, a to s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 15.11.2010, sp.zn.: I. ÚS 517/10, podle kterého údaj o členství soudců v KSČ ke dni 17. 11. 1989 není údajem o politických postojích podle § 4 písm. b) o ochraně osobních údajů, a tudíž není citlivým údajem podle tohoto ustanovení, který nelze bez souhlasu subjektů údajů zpracovávat, a tak ani poskytnout.

Podáním ze dne 28.7.2011 vzal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce žalobu v celém rozsahu zpět a navrhl, aby soud řízení o žalobě zastavil. Své podání odůvodnil tím, že dne 7.1.2011 žalovaný na svém internetovém portálu žalobcem požadované informace zveřejnil.

K výzvě soudu ze dne 5.8.2011, č.j.: 10 A 121/2011-201, aby účastníci řízení sdělili, jakým konkrétním jednáním dal žalovaný vůči žalobci najevo, že žalobu považuje za důvodnou, žalobce odkázal na internetové stránky ministerstva spravedlnosti (<http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?j=33&o=23&k=2452&d=314879>), kde byl zveřejněn žalobcem požadovaný seznam. Výzva soudu vůči žalovanému pak zůstala bez jakékoliv odezvy.

Soud vyšel z následující právní úpravy.

Podle ust. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

S ohledem na to, že žalobce vzal svůj návrh, o kterém soud dosud nerozhodl, zpět, soud řízení podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. zastavil.

Podle ust. § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném ke dni 1.9.2011, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. S ohledem na skutečnost, že soud je dle uvedeného ustanovení povinen vrátit soudní poplatek snížený minimálně o 1.000,-Kč, rozhodl soud tak, jak je ve druhém výroku tohoto usnesení uvedeno.

Podle ust. § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s., vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že žalobce vzal svůj návrh zpět pro pozdější chování žalovaného soud přiznal žalobci podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, a to i s ohledem na skutečnost, že žalovaný se k výzvě soudu ze dne 5.8.2011, č.j.: 10 A 121/2011-201 nevyjádřil. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 1.000,-Kč, zaplaceném soudním poplatku za 2 kasační stížnosti po

3.000-Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, 2x podání kasační stížnosti, zpětvzetí žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny čtyřmi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) a částkou 1.920,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 18.520,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V Praze dne 27. září 2011

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.